

200704428/1.

Datum uitspraak: 2 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/3022 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 12 juni 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 januari 2007 heeft de Minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 12 juni 2007, verzonden op 20 juni 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 5 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Lid van de enkelvoudige kamer

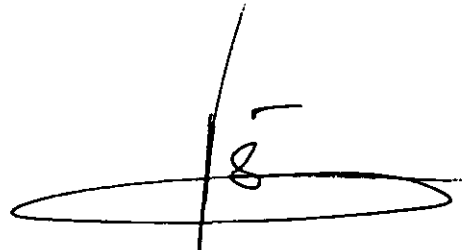
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 2 augustus 2007

418

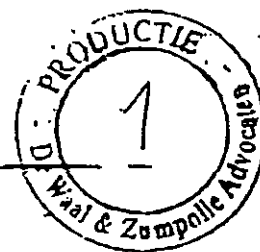
Verzonden: 2 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 07/3022

Datum uitspraak: 12 juni 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer:
van Somalische nationaliteit,
eiser,
gemachtigde mr. J.T.A. Bos,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 18 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser van 10 december 2006 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Op 19 januari 2007 heeft eiser beroep ingesteld tegen dit besluit.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden ter zitting van 1 mei 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. J.C.O. Stiphout.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust

daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.

2. Op 6 oktober 2005 heeft eiser reeds een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 12 oktober 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Dat besluit staat na de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Almelo van 9 november 2005, met ongegrond verklaring van het beroep in rechte vast. Onderhavige aanvraag is derhalve een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.

3. Eiser heeft een Somalische stichting in Nederland bezocht. Eén van de medewerkers daar gaf aan te kunnen bevestigen dat eiser Bajuni spreekt ofwel Bajuni is. Eiser zou een brief krijgen met deze verklaring, maar die heeft hij helaas nooit ontvangen. Bij nadere gronden van 19 april 2007, overlegt eiser nog een verklaring, gedateerd 18 april 2007, van de heer [naam] een prominente Bajuni afkomstig uit [naam] die stelt de vader van eiser gekend te hebben. De heer [naam] stelt dat eiser verschillende zaken weet die alleen Bajuni uit [naam] weten en dus wel Bajuni moet zijn. Eiser beoogt met het voorgaande zijn Somalische nationaliteit en (stam)afkomst aannemelijk te maken, hetgeen aanleiding zou moeten vormen voor verweerder de asielaanvraag van eiser te toetsen aan het asielbeleid voor Somalische asielzoekers.

4. Verweerder heeft de aanvraag van eiser met toepassing van het bepaalde in artikel 4:6 van de Awb afgewezen onder verwijzing naar het besluit in de vorige procedure.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.

7. Ter beoordeling staat of eiser aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

8. De rechtbank overweegt dat in de vorige procedure al is geoordeeld dat de (stam)afkomst en nationaliteit van eiser niet zijn komen vast te staan. Ook in de huidige procedure heeft eiser onvoldoende aannemelijk gemaakt dat hij de door hem gestelde (stam)afkomst en nationaliteit heeft. De verklaring van de heer [naam] is geen nieuw feit of nieuwe omstandigheid die kan afdoen aan het eerdere besluit en de motivering waarop

Registratienummer: 07/3022

3

dat berust. Gemachtigde van eiser heeft ter zitting toegelicht dat de heer een ex-cliënt van hem is, waar eiser niet eerder mee in contact gebracht was, waardoor de verklaring niet eerder door eiser ingebracht kon worden dan bij de aanvullende gronden van beroep van 19 april 2007. De rechtbank overweegt dat onduidelijk is gebleven in hoeverre de heer als deskundige kan worden aangemerkt en evenmin valt in te zien waarom een soortgelijke verklaring niet eerder ingebracht had kunnen en derhalve had moeten worden dan bij de gronden van beroep. Verder heeft eiser geen andere nieuwe feiten of omstandigheden aangevoerd die tot een ander oordeel zouden moeten leiden. De stelling dat eiser in de eerdere procedure niet in de juiste taal zou zijn gehoord en daardoor niet goed over zijn afkomst heeft kunnen verklaren, is in strijd met hetgeen blijkt uit de desbetreffende gehoren. Op de voorbladen van het eerste en het nader gehoor, respectievelijk van 6 oktober 2005 en 10 oktober 2005, staat vermeld dat bij beide gehoren mevrouw Kanis aanwezig was als tolk. Uit het voorblad blijkt dat zij bij het eerste gehoor Bajuni met eiser heeft gesproken en in het nader gehoor Swahili. Eiser heeft aan het einde van het nader gehoor verklaard dat hij de tolk goed heeft kunnen verstaan en goed heeft begrepen. De enkele stelling nu dat mevrouw Kanis geen Bajuni met eiser heeft gesproken en dat eiser daardoor de vragen niet goed heeft begrepen is onvoldoende gemotiveerd om tot een ander oordeel te kunnen leiden. Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder in het bestreden besluit de aanvraag ten onrechte met toepassing van artikel 4:6 van de Awb heeft afgewezen.

9. Derhalve is het beroep ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

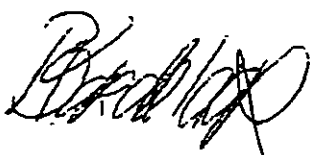
De beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. I.D. Jacobs en in het openbaar uitgesproken op 12 juni 2007 in tegenwoordigheid van mr. B. Kordelaar als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

20 JUN 2007

Voor fotokopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

RAAD VAN STATE	
3886	INGEKOMEN
B	27 JUN 2007
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD: DO:	PAR:

De Waal & Zumpolle

ADVOCATEN

mr. Hanno Bos
mr. Bernard de Leeuw
mr. Karel Machiels
mr. Trees Philipsen
mr. Petra Staal
mr. Jelle Walther
mr. Maarten Zumpolle
VFA advocaat-scheidingsbemiddelaar

Per telefax: 070 - 36 51 380

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

Utrecht: 27 juni 2007

Ons kenmerk: 720542

Uw kenmerk:

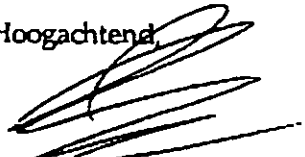
Onderwerp: **HOGER BEROEP**

van Somalische nationaliteit (geboren

Geachte heer, mevrouw,

Hierbij zend ik u in de zaak met bovenvermeld kenmerk het beroepschrift.

Hoogachtend,

J.Th.A. Bos

Bijlagen: beroepschrift

De Waal & Zumpolle
ADVOCATEN

Afdeling Bestuursrechtspraak Raad van State

HOGER BEROEPSCHRIFT
(asiel)

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Appellant :
 adres en woonplaats : zonder vaste woonplaats
 gekozen woonplaats : Utrecht aan de Biltstraat 101 op
 het kantoor van de advocaat en procureur:
 gemachtigde : J.Th.A. Bos die hierbij, gelet op het bepaalde
 in art. 70 VW 2000, uitdrukkelijk verklaart
 tot het instellen van dit hoger beroep door
 appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd;

correspondentieadres : Postbus 13336, 3507 LH te Utrecht

=tegen=

Verweerder : **Staatssecretaris van Justitie**
 adres en plaatsnaam :
 gemachtigde :

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank, Sector Bestuursrecht, te 's Gravenhage zitting houdende te Arnhem van 12 juni 2007 (productie 1) verzonden op 20 juni 2007 waarbij het beroep d.d. 19 januari 2007 tegen het besluit van 18 januari, ongegrond is verklaard.

Procesverloop

Betrokkene heeft op 6 oktober 2005 om toelating als vluchteling gevraagd. Er is ten onrechte geen commentaar gegeven op het eerste gehoor en geen zienswijze ingediend. De behandeling van het beroep is op 28 oktober 2005 geschorst omdat er geen Bajuni tolk beschikbaar was en betrokkene alleen Bajuni vloeiend spreekt. Bij uitspraak van 9 november 2005 is het beroep afgewezen. Appellant vertrok toen uit Nederland. Een *Dublin claim* van Frankrijk op grond EG verordening 343/2003 is door Nederland geaccepteerd op 23 augustus 2003. Op 5 september 2003 kreeg betrokkene een nieuwe aanzegging om Nederland te verlaten. Op 10 december 2006 is hij in vreemdelingenbewaring gesteld. Op 10 december 2006 heeft appellant opnieuw om toelating als vluchteling gevraagd. Hij is op 2 januari 2007 gehoord. Het verzoek is op 18 januari 2007 met toepassing van art. 4.6 AWB afgewezen.

26 juni 2007

kenmerk: 720544

2 / 6

Tolkencentrum Nederland heeft geen Bajuni tolk beschikbaar

Grief I

Ten onrechte heeft de rechtbank onder punt 3 van uitspraak niet betrokken dat appellant bij het gehoor van 10 december in de Bajuni taal is gehoord. Daarnaast is ten onrechte niet betrokken dat verweerder voornemens was om appellant naar Somalie uit te zetten zoals blijkt. De uitspraak ontbeert daarom een juist feitelijke grondslag

Toelichting

Het rapport van het gehoor van 10 december 2006 bevat in het geheel geen ongerijmdheden of tegenstrijdigheden. Dit komt omdat appellant, ondanks zijn detentie, zorgvuldig is gehoord in zijn eigen taal. Dit is van belang omdat Bajuni zoals appellant spreekt alleen door mensen afkomstig van de eilanden voor de kust van Somalië wordt gesproken. Daardoor moest worden aangenomen dat appellant behoort tot de Bajuni minderheid van Somalië. De verklaring in beroep van de heer (gedingstuk 3a) is hiervan een bevestiging.

De Bajuni vormen een bijzondere minderheid in Somalië en krijgen in verschillende landen van Europa bijzondere aandacht zoals o.a. blijkt uit het ambtsbericht van Buitenlandse Zaken van februari 2007 waarbij in paragraaf 4.5 is gesteld: *Bijzondere aandacht wordt geschonken aan minderheidsgroepen uit Somalië, met name die van de Bajuni...*

Het stuk van 8 maart 2007 (gedingstuk 5a) van de vreemdelingenpolitie met betrekking tot de voortgangsrapportage van de uitzetting in de bewaringsprocedure is van belang omdat onder punt 3 is vermeld dat verweerder het voornemen heeft om betrokkene naar Somalië uit te zetten. Uitzetting naar Somalië betekent een schending van de rechten van betrokkene zoals beschermd door art. 3 EVRM omdat appellant niet de bescherming heeft van een sterke clan. Daardoor bestaat een situatie dat vergelijkbaar is met die van Afdeling Bestuursrechtspraak 24 april 2003 200300506/1 RV 2003 -50.

Dat appellant Somalisch is blijkt o.a. uit het feit dat hij in het Bajuni is gehoord in december 2006, de verklaring van de heer en het standpunt van de Frans autoriteiten bij de overdracht van betrokkene.

26 juni 2007

kenmerk: 720544

3 / 6

Grief II

In beroep heeft appellant aangevoerd dat pas bij het tweede asielverzoek is vast komen te staan dat appellant Bajuni spreekt, daarom Bajuni is en daarom onder het subsidiaire beschermingsbeleid van verweerder valt voor Somalische minderheden op grond van art. 15c van de Definitie Richtlijn EG 2004/83. In punt 11 van het aanvullend beroepschrift is gesteld dat de Definitie Richtlijn EG 2004/83 nieuw recht is waardoor art. 4.6 AWB toepassing mist. Hierop is door de rechtbank niet geoordeeld. De uitspraak is daarom in strijd met art. 8.69 AWB.

Toelichting

Jurisprudentie in Nederland is verdeeld over de vraag of de Definitierichtlijn 2004/83 (Dri)nieuw recht is. In dit geval heeft de rechtbank ten onrechte daar niet over beslist. Bij uitspraak van 9 maart 2007 ABRvS 200608797/1 is in een soortgelijke zaak de uitspraak van Rb zp Assen vernietigd omdat door de rechtbank niet was ingegaan op de vraag of art. 2. art. 15 en art. 18 Dri.

Zoals de afdeling meermalen heeft overwogen moet, indien na een eerder afwijzende beslissing een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, voorshands worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Echter indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. In dit geval is er een wijziging van het recht geweest. Art. 4.6 is ten onrecht toegepast

Grief III

In de zienswijze, in het aanvullend beroepschrift is namens appellant verwezen naar de Definitie Richtlijn waarbij tevens in de pleitnota expliciet een beroep is gedaan op het effectiviteitsbeginsel. Ook hierop is de rechtbank ten onrechte niet ingegaan in de bestreden uitspraak. De uitspraak is daarom in strijd met art. 8.69 AWB.

toelichting

De bestreden uitspraak is een bevestiging van een beslissing van verweerder

26 juni 2007

kenmerk: 720544

4 / 6

op formele gronden. Er is ten onrechte niet gereageerd op het verzoek om samenwerking bijvoorbeeld door een taalanalyse of door het opvragen van het volledige (Dublin) dossier van de Franse autoriteiten. De rechtbank heeft ten onrechte het overdreven formalistisch standpunt van verweerder overgenomen.

Indien de uitspraak in stand blijft zal betrokkene gedoemd worden vanwege EG richtlijn 1560/2003 (Dublin), in samenhang de rigide toepassing van art. 4.6 AWB, te zwerven zonder opvang door Europa omdat hij als Bajuni niet naar Somalië kan terugkeren binnen een redelijke termijn vanwege de algemene politieke situatie in Somalië.

Grief IV

Bij de beoordeling in het kader van art. 4.6 AWB heeft de rechtbank ten onrechte in deze zaak niet zelfstandig beoordeeld of het ontbreken van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden niet langer aan de vreemdeling konden worden tegengeworpen.

toelichting

In de tweede procedure is duidelijk geworden dat betrokkene Bajuni is en er daarom in de eerste procedure sprake was van een mislag waardoor er sprake is van bijzondere op deze zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 9 tegen Nederland ; JV 1998/45.

Appellant verwijst hierbij naar ABRvS 8 mei 2007 no.2007 02283/1 en ABRvS 20 april 2007 no.2007 00590/1.

Verklaringen van clanoudsten vormen de voornaamste primaire bron van de meeste "fact finding missions" in Somalië waaronder het *Report on minority groups in Somalia* van de *Joint British Danish en Dutch fact-finding mission tot Nairobi Kenya* in september 2000. Dit is nog steeds een oerbron voor de Buitenlandse Zaken en de Engelse Home Office.

Appellant kon de verklaring van de heer niet eerder in het geding brengen omdat hij niet bekend kon zijn met het bestaan van de heer in Europa. Zijn verklaring is een bevestiging van het standpunt dat betrokken Bajuni is.

Grief V

26 juni 2007

kenmerk: 720544

5 / 6

Ten onrechte is door de rechtbank niet ingegaan op punt 8 van het aanvullend beroepschrift. Daardoor was er strijd met art 8.69 AWB

Toelichting

De volledige "Dublin Stukken" zijn relevant de procedure omdat daaruit blijkt dat zowel de Franse als de Nederlandse autoriteiten van de Somalische nationaliteit van betrokkene uitgingen.

Grief VI

In de zienswijze is namens appellant verwezen naar het Arrest Van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, 11 januari 2007 no. 1948/04 JV 2007/30. In beroep is verwezen naar de zienswijze en in de pleitnotities is dit punt nader uitgewerkt. Het beroep van betrokkene op bescherming van art. 3 EVRM is ten onrechte niet door de rechtbank beoordeeld. Der rechtbank heeft daarbij uitspraak gedaan in strijd met art 8. 69 AWB en in strijd met art 3 EVRM. Door aldus te beslissen is er tevens strijd met art. 13 EVRM.

Toelichting

Hierbij wordt tevens verwezen naar de toelichting onder grief III omdat in de Definitierichtlijn het Vluchtelingenverdrag en het EVRM zijn geïncorporeerd.

Toepassing van art 4.2 AWB in dit geval maakt de bescherming van art. 3 EVRM illusoir.

Tevens wordt hierbij verwezen naar de toelichting onder grief I waarbij het gevaar voor uitzetting naar Somalië naar voren is gekomen.

In overweging 136 motiveert het Hof waarom een volledige ex nunc toetsing door het HOF nodig is bij de beoordeling van een eventuele schending van art. 3 EVRM.

In r.o 136 stelt het HOF verder: *it is therefore necessary to take into account informatin that has come to light after the final decision was taken by the domestic authorities.*

Dat impliceert dat de rechtbank in eerste instantie ook feiten in aanmerking moest nemen die strict genomen geen nova waren om het gevaar voor schending van rechten van appellant zoals beschermd door art. 3 EVRM te

26 juni 2007

kenmerk: 720544

6 / 6

kunnen beoordelen.

In r.o 148 stelt het Hof dat een beroep op 3 EVRM niet illusoir mag worden. De toepassing van art. 4.6 AWB door de rechtbank in dit geval maakt bescherming van art. 3 EVRM illusoir.

Redenen waarom appellant u verzoekt:

- de uitspraak van de rechtbank te vernietigen;
- gedaagde te veroordelen in de proceskosten in beroep en hoger beroep waaronder de reiskosten van de getuige;
- gehoord te worden.

Utrecht, 27 juni 2007

Gemachtigde

Bijlagen:

1. Kopie uitspraak 20 juni 2007;
2. Kopie pleitnotities mr. J.Th.A Bos 1 mei 2007;
3. Kopie processtuk brief 19 april 2007 met 7 bijlagen:
3a, 3b, 3c, 3d, 3e, 3f, 3g;
4. Verweerschrift IND;
5. Kopie processtukken brief 23 maart 2007 met vijf bijlagen:
5a, 5b, 5c, 5d, 5e;
6. Aanvullend beroepschrift 18 februari 2007;
7. Kopie beroepschrift 19 januari 2007;
8. Kopie bestreden besluit 18 januari 2007;
9. Kopie zienswijze 17 januari 2007;
10. Kopie voornemen 3 januari 2007;
11. Kopie gehoor 10 december 2006.

NB

Toevoeging is aangevraagd bij Raad voor Rechtsbijstand te Amsterdam.